

2. Ἄρξει τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν. Ἐκχέι-  
ται τὸ ἐλάδιον<sup>1</sup>; κλέπτεται τὸ οἰνάριον; ἐπίλεγε  
ἔτι « τοσοῦτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσοῦτου ἀταρα-  
ξία » προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται. Ὅταν δὲ καλῆς  
τὸν παῖδα, ἐνθουμῷ ὅτι δύναται μὴ ὑπακούσαι<sup>2</sup>,  
καὶ ὑπακούσας μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις, ἀλλ' οὐχ  
οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς, ἵνα ἐπ' ἐκείνω ἢ τὸ σὲ  
μὴ ταρσυχθῆναι<sup>3</sup>.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (XIII).

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον ἔνεκα τῶν ἐκτὸς<sup>4</sup>  
ἀνόητος δόξας<sup>5</sup> καὶ ἡλίθιος, μηδὲν βούλου δοκεῖν  
ἐπίστασθαι· κἂν δούξης τις<sup>6</sup> εἶναι τισιν, ἀπίστετε  
σεαυτῷ. Ἴσθι γὰρ ὅτι οὐ βῶδιον τὴν προαίρεσιν  
τὴν σεαυτοῦ κατὰ φύσιν ἔχουσαν ὠλάξεται, καὶ τὰ

1. Τὸ ἐλάδιον, τὸ οἰνάριον,  
ton huile, ton vin, mais avec la  
nuance que c'est de pen d'im-  
portance, en quelque quantité  
que ce soit. Voyez plus haut,  
page 7, note 6.

2. Ὑπακούσας, venir à ton  
appel.

3. Οὐχ... ταρσυχθῆναι, su-  
situation n'est pas assez avan-  
geuse pour que ton cultue (μὴ  
ταρσυχθῆναι est l'équivalent de  
ἀταραξία) dépende de lui; car  
ton calme ne dépend que de  
toi-même. Voyez Disc. IV, 6,  
23; 7, 44 : ἐπιτο καλῶς ἐστίν,  
je suis bien — ἵνα avec le

subjonctif est employé par les  
écrivains de ce temps pour ὅστε  
avec l'infinitif.

4. Ἐνεκα τῶν ἐκτὸς, relati-  
vement aux choses du dehors.

5. Δόξας, de paraître. Le  
participle se construit ainsi avec  
les verbes qui signifient *suppor-  
ter*, et l'aoriste, souvent, ne se  
rapporte pas au passé.

6. Τις; quelqu'un, c'est-à-dire  
un homme d'importance.

7. Καὶ, et aussi, et en outre  
de garder. Pour la pensée, voir  
plus haut, ch. I, et pour le sens  
de καὶ, page 5, note 6, λού-  
σασθαι θέλω, καὶ... τηρήσαι.

ἐκτός, ἀλλὰ τοῦ ἐτέρου ἐπιμελούμενον τοῦ ἐτέρου  
ἀμελεῖσαι πάσα ἀνάγκη.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (XIV).

1. Ἐὰν θέλῃς τὰ τέκνα σου καὶ τὴν γυναῖκα  
καὶ τοὺς φίλους πάντοτε ζῆν, ἡλίθιος εἶ· τὰ γὰρ  
μὴ ἐπὶ σοὶ θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι, καὶ τὰ ἀλλότρια  
σὰ εἶναι. Οὕτω κἂν τὸν παῖδα<sup>1</sup> θέλῃς μὴ ἀμαρτά  
νεῖν, μωρὸς εἶ· θέλεις γὰρ τὴν κακίαν μὴ εἶναι  
κακίαν, ἀλλ' ἄλλο τι. Ἐὰν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος μὴ  
ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύνασαι<sup>2</sup>. Τοῦτο οὖν ἀσκαί  
ὁ δύνασαι.

2. Κύριος ἐκάστος ἐστὶν ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου θε-  
λομένων ἢ μὴ θελομένων ἔχων τὴν ἐξουσίαν εἰς  
τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφελῆσθαι. Ὅστις οὖν ἐλευθερός  
εἶναι βούλεται, μήτε θελέτω τι μήτε φευγέτω τι  
τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ' (XV).

Μέμνησο ὅτι, ὡς<sup>3</sup> ἐν συμποσίῳ σε δεῖ ἀναστρέ-  
φασθαι (περιφερόμενον<sup>4</sup> γέρονέ τι κατὰ σέ; ἐκτε-  
νας τὴν χεῖρα κοσμίως μετᾶλαβε. Παρέργετα<sup>5</sup>;

1. Τὸν παῖδα, ton esclave.

2. Τεῦρο δύνασαι, tu le  
peux, en ne désirant que ce qui  
dépend de toi.

3. Ὡς... γέννηται κατὰ σέ ἐστ  
δὲι.

4. Περιφερόμενον, qui ou  
porté à la ronde.

5. Παρέργετα;... κάτεχε, le  
bas, οὕτω πρὸς τέκνα. Les

mots où: et οὕτω se correspon-  
dent, et le développement du  
premier terme est, quant à la  
construction, indépendant de  
celui de toi.